

[Statsministeren.]

fund i samme omfang som hidtil selv afholder udgifterne til de sociale foranstaltninger i Grønland, og jeg gør udtrykkelig opmærksom på, at der jo intet er i vejen for, at landsrådet selv kan vedtage en forhøjelse af aldersrenten, således at der sker en sådan forbedring indenfor rimelighedens grænser, som det ærede medlem omtalte.

Endelig har det ærede medlem henledt opmærksomheden på, at de grønlandske tjeneste- og bestillingsmænds lønvilkår trænger til at blive taget op til en omfattende revision. Jeg erkender helt åbent, at der her er et problem, som skal tages op, men det ærede medlem vil forstå, at jeg ikke med den givne frist har nogen som helst mulighed for at tage bindende stilling til sagen. Jeg vil dog, da problemet er rejst, gøre det ærede medlem opmærksom på, at de grønlandske bestillingsmænd i de sidste 5—6 år har fået fordoblet, nogle næsten tredoblet deres realloøn.

Som alt nævnt beder jeg de grønlandske repræsentanter forstå, at mine udtalelser ikke er udtryk for *endelig* stillingtagen til de nævnte problemer. Jeg er helt klar over, at den udvikling, der nu er i gang i Grønland, vil kræve en stadig tilpasning på snart sagt alle områder, og det er af afgørende betydning, at forhandlingerne herom kan foregå i en atmosfære af gensidig tillid. Forhandlingerne herom bør føres gennem folketingets Grønlandsudvalg, og jeg tror, at alle glæder sig til et frugtbart samarbejde.

Jeg vil sluttelig takke, fordi det ærede medlem på det grønlandske folks vegne så uforbeholdent gav tilslutning til den udenrigspolitiske hovedlinje, Danmark som NATO-stat følger. Det var af mange grunde lykkeligt, at disse udtalelser blev fremsat fra denne talerstol af det grønlandske folks frit valgte talsmand.

Jeg skal derefter vende mig til det ærede medlem hr. Hans Schmidt, repræsentanten her i tinget for det tyske mindretal.

Den loyale tone i det ærede medlems tale glædede mig. Jeg tror og håber, at det vil blive til gavn for grænselandets befolkning, at mindretallet er repræsenteret her i tinget. Desværre ligger forholdet nu anderledes syd for grænsen, hvor de dansksindede sydslesvigere ved sidste forbundsdaysvalg mistede deres repræsentation. Jeg vil gerne her udtale håbet om, at det må lykkes at

finde en ordening, der vil gøre det muligt for det danske mindretal at bevare kontakten med Vesttysklands lovgivende forsamling. Ved at vise forståelse for grænsebefolkningernes særlige problemer og vanskeligheder medvirker vi til at udjævne modsætningerne i Europa og fremme den europæiske fællesskabsfølelse.

Det ærede medlem hr. Hans Schmidt rejste iøvrigt i sin tale en lang række spørgsmål. Jeg tror, at det ærede medlem vil være enig med mig i, at det mest hensigtsmæssige vil være, om det ærede medlem ved samtaler og forhandlinger med de enkelte fagministre nu sag for sag drøfter de rejste problemer. Regeringen vil for sit vedkommende være indstillet på at møde det ærede medlem i en fordomsfri forhandling med det formål at nå frem til resultater, der udfra grænsepolitiske og — vil jeg tilføje — også udfra rent menneskelige hensyn, vil være holdbare.

Jeg skal ganske kort nævne en del af de spørgsmål, det ærede medlem fremdrog i sin tale.

Spørgsmålet om konfiskationen af de Wohlfarts- und Schulverein tilhørende 6 ejendomme, bl. a. den tidligere tyske folkehøjskole i Tinglev, er for tiden til behandling i dispensationsnævnet vedrørende tysk og japansk ejendom. Nævnet har endnu ikke taget stilling. Da spørgsmålet om den tidligere tyske folkehøjskole også er fremdraget, vil jeg nævne, at undervisningsministeriet har godkendt en tysk efterskole i Tinglev, og at der for kort tid siden af boligministeriet er givet tilsagn om statslån i henhold til boligstøtteloven til opførelse i Tinglev af en ny bygning for denne skole.

Angående beslaglæggelsen af de tyske skolebygninger til dækning af clearinggælden skal jeg oplyse, at man efter beslaglæggelsen af skolerne gav mindretallet adgang til at generhverve 13 af skolerne, beliggende på steder, hvor der var dokumenteret et særligt behov for tysk skole. Disse 13 skoler er iøvrigt støttet yderligere ved et ekstraordinært statstilskud til driften i det første år.

Den i lov nr. 412 af 12. juli 1946 om tysk-sprogede privatskoler indeholdte bestemmelse om, at der ikke kan gives eksamensret til tysksprogede skoler i Sønderjylland,